

AI V jednom kláštore rozjímavých mníchov vznikla veľmi ohnivá diskusia. Šlo o prípad jedného kandidáta, ktorý sa hlásil do ich rádu. V čom bol problém? Mužovi už bol 40 rokov a život, ktorý do tej doby viedol, nebol zrovna príkladný. Ale chcel sa obrátiť. Skupina mníchov, ktorá ho prijať nechcela, dôvodila tým, že v 40 rokoch má človek už zavedené návyky a ťažko sa mení. Aj keď to myslí úprimne s obrátením, je ako starý strom, ktorý sa už presadiť nedá. Druhá skupina chcela muža prijať. Na svoju podporu uviedli text dnešného evanjelia. Obrátenie je Božia milosť a tej sa nesmie odporovať. Kandidáta nakoniec prijali. Po roku sám odišiel. Príležitosť však dostal.

KE Každému človeku bez rozdielu Boh dáva možnosť obrátiť sa pre Božie kráľovstvo a plniť Božiu vôľu: „Veru, hovorím vám: Mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva. Lebo k vám prišiel Ján cestou spravodlivosti, a neuverili ste mu. Ale mýtnici a neviestky mu uverili. A vy, hoci ste to videli, ani potom ste sa nekajali a neuverili ste mu.“

DI Podobenstvo o dvoch synoch, ktoré je uvedené otázkou "Čo myslíte?", vychádza z dvojitého protikladu. Obaja synovia sú otcov oslovení a vyzvaní, aby pracovali na vinici. Ich reakcia je úplne odlišná. Prvý zodpovedá stroho a odmietavo "nechce sa mi", potom však to ľutuje a nakoniec pracuje na vinici. Druhý hovorí krásne a láskavé "áno, pane", na vinicu však nejde a nehne ani prstom. U jedného sú slová nedostatočné, činnosť je ale dobrá. U druhého syna sú síce slová dobré, chýba ale skutok. Je isté, že nejde toľko o slová, ale o činy. Iba ten, kto otcov príkaz vykoná, plní jeho vôľu. Zmena postoja prvého syna je zdôraznená pomocou slovesa "ľutovať", ktoré označuje zmenu zmýšľania. Tento výraz sa potom znovu objavuje na konci úryvku v aplikácii pre vyjadrenie zmeny zmýšľania colníkov a neviestok, ktorí patrili do sveta hriešnikov, ktorí boli vylúčení z Božích zaslúbení, ale teraz sa stávajú ich dedičmi. Otázka "Ktorý z tých dvoch vykonal otcovu vôľu?", sa sústreďuje na tematiku uskutočňovanie Otcovej vôle. V Matúšovom evanjeliu sa výraz "vôľa" neustále vyskytuje v súvislosti s Bohom Otcom. Uskutočňovanie jeho vôle je obsahom modlitby, rovnako ako jej plnenie je predpokladom, ak sa

chce niekto stať Ježišovým učeníkom. Tento výraz prezrádza Matúšovu starosť, aby skúsenosť viery nebola obmedzená len na slovné vyznania a formality, ale aby sa osvedčila aj v uskutočňovaní lásky. Prvý syn reprezentuje všetkých hriešnikov, ktorí síce najprv Boha odmietajú, ale potom to ľutujú a Božiu vôľu hľadajú a chcú uskutočňovať. Druhý syn reprezentuje niektoré židovské náboženské authority, ktoré očakávali Mesiáša, ale Božiu vôľu často ani nehľadali, ani neplnili. Zostali formalistami.

PAR Toto podobenstvo môže byť aj pre nás kresťanov zemetrasením. Svojím spôsobom sme sa stali tým prvým synom, na ktorého sa Boh obrátil s prosbou. Sme tými, ktorí už raz Bohu povedali svoje áno. Toto áno sme vyslovili pri krste – vlastne naši veriaci rodičia za nás. Často však toto prvé áno len zakrýva skutočné odmietnutie Boha a vytvára vnútornú rozpoltenosť. Spomeniem len rodičov, ktorí chcú krst dieťaťa. Sú však len civilne vzatí. Pri príprave im často pripomínam, že pri krste budú Bohu niečo sľubovať. To, že sa zriekajú zlého ducha a že budú úprimne veriť v Boha a Cirkev. Lenže tým, že sú len civilne vzatí znamená, že Bohu pri krste klamú a zaťažujú do toho aj krstných rodičov a tiež vysluhovateľa sviatosti. Formalita víťazí nad duchom viery. Podobne je to s nedeľnou omšou a spoveďou. Ak sa počas nedeľnej omše vyspovedáme, nie sme účastný na celej omši. Platnosť nedeľnej Bohoslužby je však viazaná účasťou na celej svätej omši.

MY Príkladom obrátenia nám môže byť Tomáš Merton. V 16 zostal bez rodičov. V 20 sa stal členom komunistického strany. S Kristom sa prvý raz stretol vo veku 23. V 24 sa stal novinárom v New York Times. Cestoval z USA do Európy. Tu žil hýrivým životom. Raz v noci vo veku 26 sa to stalo. Neskutočne hlboko si uvedomil svoj hriešny spôsob života. Naplnil ho úžas a obavy nad vlastným životom. V tomto rozpolžení pokľakol a prvý raz v živote sa skutočne modlil. Modlil sa k Bohu, aby ho oslobodil od hriechov. A Boh odpovedal. Z Mertona sa stal najprv praktizujúci kresťan a neskôr dokonca zasvätený rehoľník. Merton dostal možnosť obrátiť sa. Na rozdiel od muža z úvodu homílie ju využil.

ADE Buďme vďační za to, že Boh nám dáva slobodu výberu. Ďakujeme, ak Jeho vôľu plníme. A ak nie, poprosme ako Tomáš Merton, aby sme sa raz a navždy k Bohu úprimne obrátili a plnili Jeho vôľu. Amen.